

indtægtgivende Stillinger, før vi tiltraadte vore Embeder. Vi kan tale aldeles upartisk og uinteresseret om denne Sag, men jeg vil sige til ærede Medlemmer, til hvilket Parti de end hører: Jeg tror ikke, det er praktisk at man ved en særlig Lov som denne vil paalægge det som en given Regel, at ingen Minister, naar han vil modtage Embede som saadan, maa beholde nogen indtægtgivende Bivirksomhed. Det kunde maaske forhindre, at man fik en Minister, som man særlig satte Pris paa, til i givet Tilfælde at indtræde i Ministeriet. Jeg ser i det hele taget ikke, at der er Anledning til at lægge et saadant Baand paa Fremtidens Ministre, ligegyldig fra hvilket Parti de end kommer. Det forekommer mig at være nok, naar man hævder den Bestemmelse, som Folketinget har indsat, at naar et Ministerium træder til, skal Konseilspræsidenten meddele, hvilke statskontrollerede Bierhverv de vedkommende Ministre sidder inde med og agter at beholde, ligesom det skal meddeles for Rigsdagen, hvis en Minister under sin Ministerid ønsker at modtage et saadant Bierhverv, for at den offentlige Kontrol med en Minister kan være vaagen. Jeg tror ikke, at en Minister i det hele taget kan beklage sig over, at han ikke er under Kontrol. Baae fra Pressens og fra Lovgivningsmagtens Side kan en Minister i vore Dage være vis paa at være under en skarp og tidt ret ublid Kontrol. Det forekommer mig, at det vil være fuldt tilstrækkeligt for Lovgivningsmyndigheden, naar Ministeren har en saadan Forpligtelse, som den Lovfor- slagets § 3 nu foreslaar. Men ligefrem at ville forbyde kommende Ministre at have indtægtgivende Virksomheder tror jeg er urigtigt. Det er jo nok kun statskontrollerede Bivirksomheder, her er Tale om, men alligevel tror jeg, det vil kunne have sine Vanskeligheder. Jeg vil derfor tillade mig at fraraade Vedtagelsen af det Ændringsforslag, der om denne Sag er stillet under Nr. 7 til § 3.

Med Hensyn til Spørgsmaalet om, hvorvidt Statens Tjenestemænd maa løse Borger- skab eller Næringsbevis, ser jeg nok, at der fra Fællesrepræsentationens Side er gjort Indsigelse herimod; det forekommer mig næsten for smaat at fastsætte det i en Lov, thi der bliver vel nok fra de nuværende Autoriteters Side holdt et vaagent Øje med vedkommendes Virksomhed i saa Henseende. Men et saadant Forbud vil jo kunne friste til Omgaaelse; thi det forekommer mig, at det kan omgaaes. Hvem vil f. Eks. kunne forhindre, at vedkommendes Hustru i givne Tilfælde eventuelt løste Nærings-

bevis, og det vilde da være vanskeligt at skille ad, hvad der var Mandens og Konens Indtægt derigennem. Jeg tror ikke, at man i Loven skal sætte skærpede Bestemmelser, da Spørgsmaalet sikkert er af meget underordnet Betydning.

Ændringsforslag Nr. 13 til § 8 gaar ud paa, at der skal udgaa en Passus, som er indsat i det andet Ting. Det skal jeg heller ikke udtale mig om, da det er et Spørgsmaal, der ikke er fremsat af Regeringen.

Med Hensyn til det sidste Ændringsforslag under Nr. 17 har jeg allerede taget Forbehold, da det efter min Mening for en væsentlig Del i Virkeligheden vil annullere Værdien af Loven, hvis man indfører denne Bestemmelse. I øvrigt kan jeg, som sagt, tiltræde Flertallets og Udvalgets Ændringsforslag, medens jeg fraraader Vedtagelsen af Mindretallets.

Formanden: Den højtærede Minister udtalte sig ikke særligt om det under Nr. 11 stilledes Forslag, som i Virkeligheden er et Flertalsforslag. Der staar, at det er stillet af et Mindretal, men dette bestod af Halvdelen, og da det nu maa være tiltraadt ubetinget af Juel, er det i Virkeligheden stillet af et Flertal.

Konseilspræsidenten (Klaus Bernsen): Ja, det Forslag har jeg betragtet som et Mindretalsforslag, det har det ogsaa været hidtil, jeg kan ikke anbefale at vedtage det.

Ordføreren (Rottboll): I Anledning af de Betragtninger, der er gjort om gældende om, at man ved dette Lovforslag vil berøve en Del Embedsmænd Indtægter, som de havde gjort Regning paa at beholde, da de søgte det Embede, de har, skal jeg gøre opmærksom paa, at Kommissionen havde stillet forskellige Spørgsmaal til Embedsmændene om de Bivirksomheder, de havde. Man har der delt disse i tre Slags: 1) Statsvirksomhed eller anden af Staten overdragen Virksomhed, 2) Virksomhed ved offentlige Institutioner samt Selskaber o. l. af ikke forretningsmæssig Karakter og 3) Virksomheder ved Selskaber og lignende samt Interessentskaber m. v. af forretningsmæssig Karakter. Det er nærmest den sidste Kategori, det drejer sig om, de Bindtægter, som Embedsmænd har gennem Institutioner af forretningsmæssig Karakter. Jeg maa da oplyse, at der er adspurgt 533 Embedsmænd, og af disse havde 119 en saadan Beskæftigelse ved forretningsmæssigt drevne Institutioner. Den samlede